

مبانی کلام هنر دینی

ابوعلی کسالی

خت از مبانی

کلام هنر دینی نیز ضروری است. قبل از هنر دین، لازم است معنا و مفهوم کلام هنر دینی، جایدگاری، ورثت و ارزش آن، منابع بحث و شیوه‌های راهبردی از آن و بالآخرها ابعاد آن روش بود تا بتوان وارد می‌شوند.

مبدأً اول: مفهوم بیانی هنر دینی

اگر «زیبایی» لذت تجسس شونده است؛ و اگر «طهارت» میانه است، «ابداع»، بیان و تخيّل، دستبخش ذهن از مدرکات حسی و ای است؛ و اگر بیان فوق، ترکیبی از خواص واقعیّات مدرک، حالات روحی و روانی هنرمند و انگیزه و میزان توان «ابراز» هنرمند از راه شنیدار و یا گفتار و یا دیدار است؛ و اگر «دین»

مقدمه

اگر «لذت»، «زیبایی» و «خلاقت»، سه عنصر اساسی و بنای هنرند؛ و اگر زیربنای فطری، عنصر فوق، فطریات ادراکی و مهندسی انسانی است؛ و اگر هستره فطری، حقوق، تمام حقایق و واقعیّات علیٰ و رفتاری درست است، سریانی «استعلائی» از نظر دین پیرامون است، که خود جزئی از فلسفه دین است، به شدت از مدرس مسلطانی خود دین در باب دین هنر وابسته است؛ و اگر بهره‌گیری از معاشران باید باشد، هنر را و کاربری کلام در شناخت استعلائی هنر، کلام هنر دینی را پدید می‌آورد؛ و اگر شناخت استعلائی از هنر دینی و دین هنری همانند شناختهای عادی از دین و مفاد آن، خود جزئی از معارف وحی است؛ و اگر شناخت معارف

بحث فوق از مختصات و جایگاه ویژه زیر برخوردار است:

(الف) از جمله علوم انسانی بودن بحث فوق،

مذکور نشان محوی انسان در ابلاغ معارف

و حیات عقلانی هنر دینی.

(ب) به عقاید مذهبی بودن.

(ج) از علم انسانی - و نه شارع دینی بودن.

مبدأ سوم: ضرورت و اهداف بحث
اگر اگستره دین را در فواید و حیانی،
سيطره وجودی انسان شامل است و اگر
و سعت و دایرة نفوذ هنر تواند بعثت هستی
انسانی و غیر انسانی را شامل نباشد، پس هر
وزری را که رای دین در آن ارسال رسول و
کتابخانه قلای تصنیف و تصدیق دید،
نیز یا می تاخت معارف و حیانی از سوی شارع

پیرامون هنر دینی و دین هنری باید

بتوان صادق یافت. به دیگر سخن، اگر خواندن

مردم به سوی خداوند از ضرورتهای ارسال

رسولان الهی است:

در پیدایش، شکوفایی و رشد هر چهار عنصر فوق نقش اساسی دارد؛ و اگر نقش آفرینی «دین» گاه به نحو تأسیسی و گاه به نحو تأییدی است، پس باید بر این باور بود که نه تنها «هنر دینی» واقعیتی ترکیبی و برآمده از مبدأ مذهبی بوده که خود به ترتیب مذهبی و مذهبی کلی»

قابل برداشت از شارف و حیانی است، بلکه مفهوم مبانی کلام هنر دینی، حدود این جز بیانات راهگشای شارع مذهبی (رسکل دهی هنر مبتنی بر دین و مذهبی) از زاویه هنر نیست.

مبدأ دوم: جایگاه بحث
اگر علم، دین و هنر و گاه غیر انسانی است؛ و اگر علوم انسانی از همه عقاید مذهبی است؛ و اگر علوم نقلی، که به نحو استقلالی و گاه به نحو ضمنی از سوی شارع دین مذهبی است؛ و اگر بیانات شارع پیرامون هنر

ابعاد هنر دینی به نحو استقلالی نبوده و صریح به نحو ضمنی است، پس باید بحث از مبانی کلام هنر دینی را از جمله علوم انسانی تشریعی ضمنی پنداشت. به همین دلیل است که هویت

الكتاب الذي جاء به موسى نوراً و هدى
للنّاس يجعلونه قراطيس تبدونها و تخفون
كثيراً و علمت ما لم تعلموا أنت ولا آباءكم قل
الله ثم ذرهم في خوضهم يلعبون». ^٢

تكامل بشر بدون راهنمایی به مصالح
و دور کاری انسانی، کاهن امکان پذیر

«عن سالم بن الحکم عن أبي عبد الله عليهما
انه قال للزیدیق الذي سأله من أین أثبت
الأنبياء والرسـل؟ قال يا أبا عبد الله لنا خالقاً
صـنانـاً مـتعـالـاً عـنـ جـمـيعـ ماـ خـلـقـهـ بـيـانـهـ
وـذـلـكـ الصـانـعـ حـكـيمـ إـلـيـاـ لمـ يـجـعـلـ يـشـاهـدـهـ
خـلـقـهـ، وـلـاـ يـلـامـسـهـ، فـأـنـهـ مـنـ وـبـاـشـرـوهـ،
وـيـجـاتـهـ بـجـوـرـهـ، ثـمـ أـنـ لـهـ سـفـرـاءـ فـيـ
خـلـقـهـ، يـأـذـنـ عـنـهـ إـلـىـ خـلـقـهـ وـعـبـادـهـ، وـيـدـلـونـهـ
بـأـنـهـ مـنـهـ، وـمـنـافـعـهـ بـهـ بـقـاؤـهـ وـفـ

ـتـ شـائـهـمـ. فـبـتـ لـامـرـونـ وـالـنـاهـونـ عـنـ
الـحـكـيمـ الـعـلـيمـ فـخـلـقـهـ وـالـمـعـبـرـونـ عـنـ جـلـ

ـوعـزـ، وـهـمـ الـأـنـبـيـاءـ عليهـماـ الـبـلـىـ وـصـفـوـتـهـ مـنـ خـلـقـهـ،
حـكـماءـ مـؤـدـيـنـ بـالـحـكـمةـ، مـبـعـوثـينـ بـهـاـ، غـيرـ
مـشـارـكـيـنـ لـلـنـاسـ عـلـىـ مـشـارـكـتـمـ لـهـ فـيـ الـخـلـقـ

«قال على عليهما السلام: اعلموا أنكم ان تتبعتم
الداعي لكم، سلك بكم منهاج الرسول،
وكفيتم مؤونة الاعتساف، ونبذتم الثقل الفادح
عن الأعناق». ^١

اگر علم، کاه انسان، و کاه غرافانسلاست؛
و اگر علوم انسانی، کاه عقلی کاه نقلی
است؛ و اگر علم نقلی، کاه بدیهی است
و کاه به نحو خود دینی است؛ و استقلال
بيان شده است. اگر بیانات شارع سلامون
منطقی و یا ابداعی هر دینی به نحو
استفسار نبوده و ممکن است به نحو ضمیم است،
پس باید با این بنا کلام هر دینی را از
جمله علوم انسانی ضمیم
پنداشت.
پس هر دینی نزهه تزدهاری، سلام برای
خواندن خداوند است، بلکه خود جزئی
انده شدن خداوند است؛ و اگر تکامل یافتن بسته
اهداف عالی نبوت است:
«وما قدروا الله حق قدره اذ قالوا ما
أنزل الله على بشر من شوء قيل من أنزل

والترکیب فی شیء مِنْ أَحْوَالِهِمْ مُؤْتَدِينَ مِنْ
 عَنِ الْحَكِيمِ الْعَلِيمِ بِالْحَكْمَةِ...^۳
 پس با توجه به توان و قدرت هنر شکل یافته بر
 اساس مبانی عقل و وحی، در دور ساختن
 بیان از ضررها و دریدن پردههای حجاب
 و کاربری آن از ضرورتی حتمی برخوردار است.
 و باهم نیازکردن چشمان نایینا نسبت به بیان
 عیوب و مساویات انسان را در میان تردیدی در
 ضرورت این بحث داشت؛ و بر بیرون کردن
 مردم از ظلم و غم سوی نور
 «ولقد أَرْسَلْنَا مُّصَرِّحًا مِّنْنَا أَنْ أَخْرُجَ
 قَوْمَكَ مِنِ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ وَلَهُمْ بِأَيَّامِ
 الْهَاجَانِ فِي ذَلِكَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ كُلَّ صَبَرَ شَكَرَ»^۴
 هدایت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و مردمان
 به سوی قسط و عدالت:
 «لَقَدْ أَنْذَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَمَنِنَا وَأَنْزَلْنَا مَعْهُمْ
 الْكِتَابَ يَرَانِ لِيَقُومَ الْأَمْرُ بِالْقُسْطِ وَأَنْزَلْنَا
 لِأَسْسِ شَدِيدَهُ مِنْ بَيْنِ السَّمَاوَاتِ لِتَنَسَّ وَلِيَعْلَمَ
 أَنَّ يَنْصُرَهُ وَرَسُلَهُ بِالْغَيْبِ أَنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ
 لَعْزِيزٌ». ^۵
 ۷

از بین بردن غل و زنجیرهای شیطانی:
 «الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ الَّذِي أَمَّى الَّذِي
 يَجْدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ

«هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَمِينِ رَسُولًا مِّنْهُمْ
 يَتَلَوَّ عَلَيْهِمْ آيَتِهِ وَيَزْكِيْهِمْ وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحَكْمَةَ وَانْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ

بلسان الصدق الى سبيل الحق.^{۱۱}

است، پس با توجه به توانایی هنر مبتنی بر دین و برخاسته از متن وحی در اجرای اهداف فوق، همان ضرورتها را برای هنر نیز یافت، همان تصوری که از تاریخ، حکم عقل و سیرت

بهره دارد.

مبدأ چهارم: صحیع بحث

اگر منابع دینی هر چیزی را حکم دینی، می توانند از احکام استقلال نداشتمان، اسلام ارسالی از سوی قرآن و حدیث را بالآخره سیرت انبیاء شده از سوی شارع دینی مقام تسلیم حکم و بلکه موضوع های انسانی برای هنر دینی چشم به لحاظ روزمره دیدگاه احکام هی خوبی نداشت جمله معارف اینجانی است؛ و اگر در این شرایط تحریه و محدوده ظاهری و باطنی مدرکات زیبا و لذت بخش انسانی در کشف و تعیین موضوع، ضروری است

پس باید منابع بحث مبانی کلامی هنر دینی را همانند منابع موضوع شناسی، همان گستره منابع معارف وحی آن هم با توجه به

یا مرمهم بالمعروف و نهاده عن المنکر و يجعل هم الطیيات ويحزم عليهم الخباث و يضع عنهم اصرهم والأغلال ألق كانت عليهم فالذين آمنوا به وعزّروه ونصروه واتبعوا النور الذى أنزل معه أولئك هم المفلحون رفع اختلافات:

«كان النَّاسُ إِمَّةً وَاحِدَةً فَبَعْدَ أَنْ أَنْذَلَ اللَّهُ التَّقِيَّيْنِ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذَلِّيْنَ وَأَنْزَلَ مِنْهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحُكُّ بِمَا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا فِي أُولَئِكَ الْمُبَشِّرِيْنَ وَالْمُنْذَلِّيْنَ أَوْتُوهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا سَمِّيَ الْبَيْتَيْنَ بِغَيْرِهِمْ فَنَهَى اللَّهُ التَّقِيَّيْنِ آمَنُوا بِالْخِلْفَةِ فَلَمْ يَأْذِنْ اللَّهُ بِإِذْنِهِ لِيَهُدِيَ مِنْ بَعْدِ صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ»^۹
هدايت مردم به و می راهنمایی می مندی:
«يَهُدِي بِرَبِّهِ مَنْ أَتَى رَبِّهِ سَلَامٌ وَيُنْهَى بِرَبِّهِ مَنْ مِنَ الظَّالِمَاتِ إِلَّا هُوَ أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ يَرِدُكَ إِلَيْكَ وَاجْعَلْهُمْ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ»
و بالآخره اتمام حجت:

«قَالَ عَلَىٰ نَبِيُّهُ: بَعْثَتِ اللَّهُ رَسُلَهُ بِمَا خَصَّهُمْ بِهِ مِنْ وَحِيَةٍ، وَجَعَلَهُمْ حَجَّةً لِهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ، لِنَلْأَجِعَهُمْ بِالْحَجَّةِ هُمْ بِتَرْكِ الْاعْذَارِ إِلَيْهِمْ، فَدَعَاهُمْ

کلان، بر تکمیل و چیران نقایص آن بکوشد.

خصوصیات و قیود هر یک از منابع در بهره‌برداری دانست.

فصل اول:

آرایه و نشانه شناسی از دیدگاه هنر و زیبایی

مبدأ پنجم: شیوه بحث

بخشنامه: معيارهای حرفی بودن دین

اگر شناخت هر معرفت دینی و یا
الهی، باید مبتنی بر این شناخت باشد؛ و اگر شیوه هدایتی، حجتی، نتایج
به دست آمده است، و اگر هدف مقصود از
بیان مبانی کلام دینی، بیان حجج معتبر
دینی در متون بین مطلوب و چگونگی
بهره مندی از آن است، پس مبتدی شیوه بررسی
مباحث دینی را بهترین روش استنباط
اجتهادی به یاد دو نحوه نظر عادی و
استعلائی بنداشت.

چه چیزی است؟

مبدأ ششم: ابعاد بحث
با توجه به عرضه نوین مباحث مبتدئ
دینی، بهترین راه برای بیان ابعاد بحث، عرض
دسته‌بندی شده مطالب آینده از برای خواننده
است، تا او بتواند کاملاً با مجموعه ابعاد و
مباحث این بحث آشنا شود، شاید که با درک

- ملکیت انسان حقایق و

مادرکات دینی و هنر

- برداشت از دین

- کاربرد هنر دین

- ابلاغ و خبر یه شکار

دین، سیاست کا ہنر

Figure 1. A photograph of the same two surfaces as in Figure 1, but with the top surface polished.

Digitized by srujanika@gmail.com

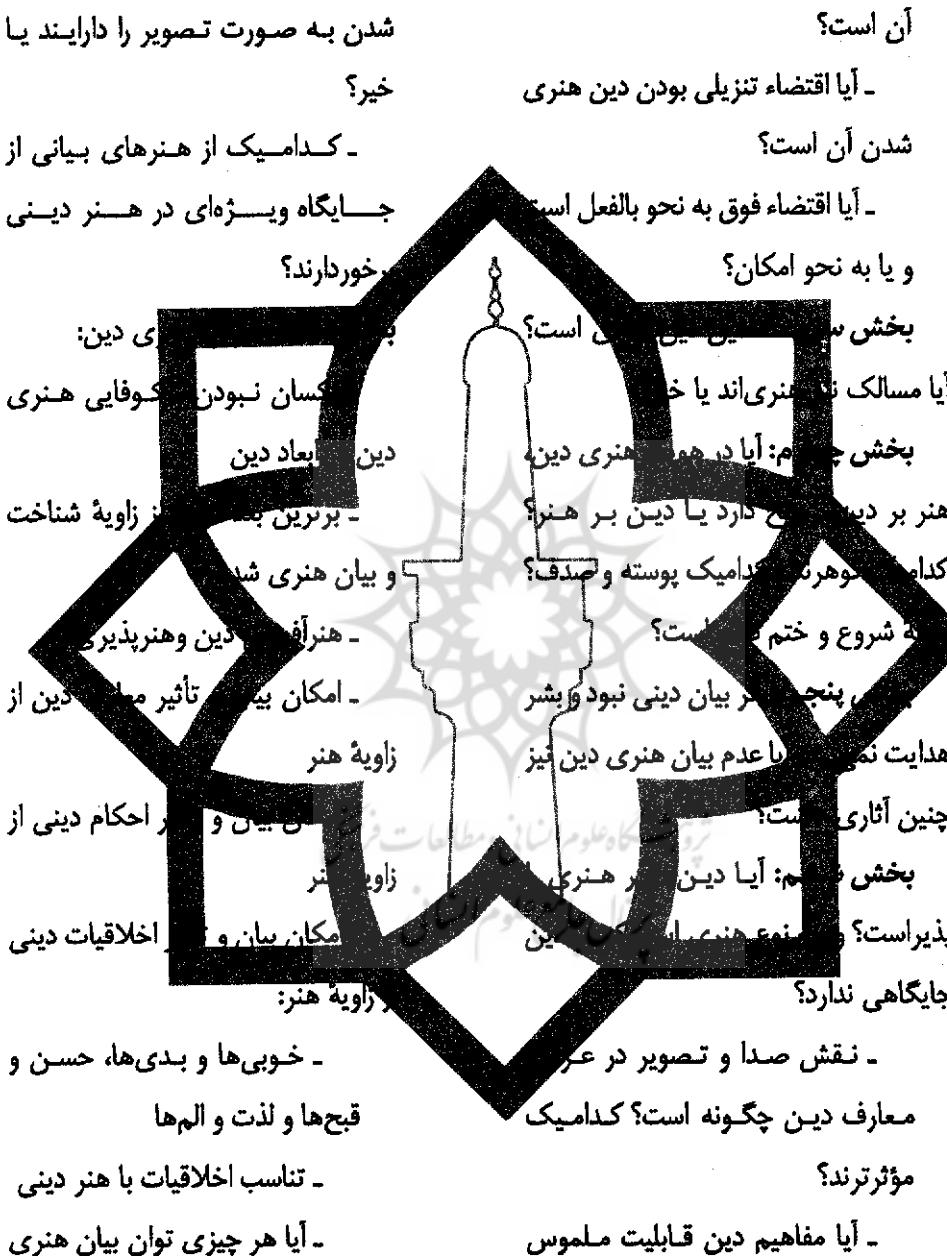
۱۰۷ - مفاسد و عوارض دو محابیت

جامعة حلب

پنجم۔ دینیں دلائیں تھیں

Digitized by srujanika@gmail.com

898, 8. 8

از

اخلاقیات دینی را داراست؟

اگر هنر من تواند مصلحت آفرین و مفسده آور
باشد، پس یافت مبانی دینی مرتبط به هنر
وکاربری آن از ضرورتی حتمی برخوردار است

دینی حد و مرز دارد؟

- آیا بشر عادی توانایی حدنهايی فهم زیبایی‌ها و هنرها را دارد یا خیر؟
- علل ناقص بودن حقایق هنری دین چه چیزی است؟

ری از دین آیا

شهوی است یا حضیر؟ و اگر شهودی می‌باشد، چگونه می‌توان هنر شهودی را به نحو حضیری تبدیل کرد؟

- آیا درک زیبایی‌هایی دری و یا شهودی از این شارع دینی می‌اند سبب شکوفایی زیبایی‌هایی هستند که انسان شود؟

نحوی در بروز
نحوی در بروز
هنر نمود
کدامی، معرف دینی، هنری تر
مت؟

- آیا ظرف زمانی هر هنر از زمان فهم انسان از آن هنر است یا خیر؟ چه انسان باشد یا نباشد، هنر هنر است.

بخش دوم: معیارهای دینی بودن هنر:

فصل سوم: هو

بخش ۱ معرفت‌شناسی هنر دینی:

- آیا بشر از هنر دینی و دین هنری حضیر یا حیر؟ حالات انسانی که زیبایی و هنری از حضیری و خلاصی برپایه ضررها مبتدا نمایند نیز هستی.

- آیا هنر در دین و یا هنری شدن دین و هنری می‌باشد و عقلانی است و چه اصول تعیین نیز در آن جای دارند؟

- هویت ملکوتی و شهادت‌دانه

انسان در درک زیبایی‌های عینی را مصنوعی و هنرهای بشری چه نقشی دارد؟

- آیا فهم هنری از دین و یا هنر

نحو سلیقه‌ای پذیرفته شود و یا
اینکه به نحو تعبدی نیز می‌تواند
پذیرفته شود؟

- ما چگونه می‌توانیم از بیانات
هنری شارع دینی به اصول و قواعد
رسانی کنیم؟ با چه
ارهایی این امر
می‌توانیم؟ با چه
کن است؟

- تطبیق هنر بر دین، آیا
تفکری علی اکثر جه نواع
برداشت هنر از دین، ای و
کدامیں تقاطع و انحرافی
است؟

- وسیله ندر ابزار شدن برای:
- شناخت حقایق دینی
- شد.

۱ - آیا معارف دین، قابل
عرضه از زاویه هنر است؟ چرا؟
چگونه؟

۲ - کدامیں موضوعها
بسیارین بیان را از راه هنر

۱ - ذاتی بودن هنر از حق دین
۲ - یافت گوهر و یا صدف دین در
آنها

۳ - چارچوبه‌پذیری هنر از دین:
- آیا هنر ذاتاً چارچوبه‌پذیر است
یا صرف چنانچه‌پذیری هنر
از دین، هنرست نی می‌کند؟
کدامیں چارچوبه‌ها برای هنر
قابل برقرار است؟

- آیا از ارجوی‌ها هنرپرور
است و چگونه؟

۱ - دین می‌تواند به نحو
تأثیری - تهییه و تأثیرگذاری -
اصول و قوانین معرفی را عرض
کن.

- چه تفاوتی می‌توال
عقلایی، اصول عقلی و اصل
تشريعی هنر دینی است؟ آیا هر
اصل هنری دین باید حتماً به نحو
عقلی و عقلایی پذیرفته شود یا به

دارایند؟

- و معیارهای آن
- بخش چهارم: مختصات هنر دینی:
- تأسیسی یا امضائی بودن
 - دنیابی و آخرتی بودن آن (این جهانی نبودن آن)

- ۳ - تاریخ عرضه دین از زاویه هنر در تاریخ انبیاء و ائمه علیهم السلام.

- تاریخی بودن پر نتیجه فلسفه
- تاریخ داشتن آن
- سیال بودن بر اساسی رشد زمانه
 - جامیت دینی
 - برتوانی دن هنر دینی
 - عصمت در مبارزت
 - ساری و جاری بودن آثار تحریریکی
 - به دستور انسانی
 - ابابل درگ برای اتممگان بودن در آنابودن مخلوقات خاص واقعی
- بخش پنجم: نوع هنر دینی:
- هنر تخیلی و هنر واقعی کدامیک؟
 - هنر ساده (آمی) و یا پیچیده و نمادی؟
 - کدامین هنر گویاترین بیان را از

- ۴ - محدودیت‌های هنر از این مختصات
- رضه شاخص و آثار دینی
- روایی قطربیات دینی
- کان آن؟
- برای میختن انگلیزه‌ها و تلاشها، چیزی
- بخش ششم: تأثیرپذیری هنر از دین:
- منابع پذیری انسانی و در نتیجه معرفی پذیری آن
 - شناسنامه هنری
 - توسعه در بهره‌گیری انسانی و مردمی و حتی دورانی (آخرت و دین)
 - هویت سعادتمندی و شقاوتمندی (انحراف از دین) یافتن هنر
 - در خلاقیتها و شاهکارهای هنری

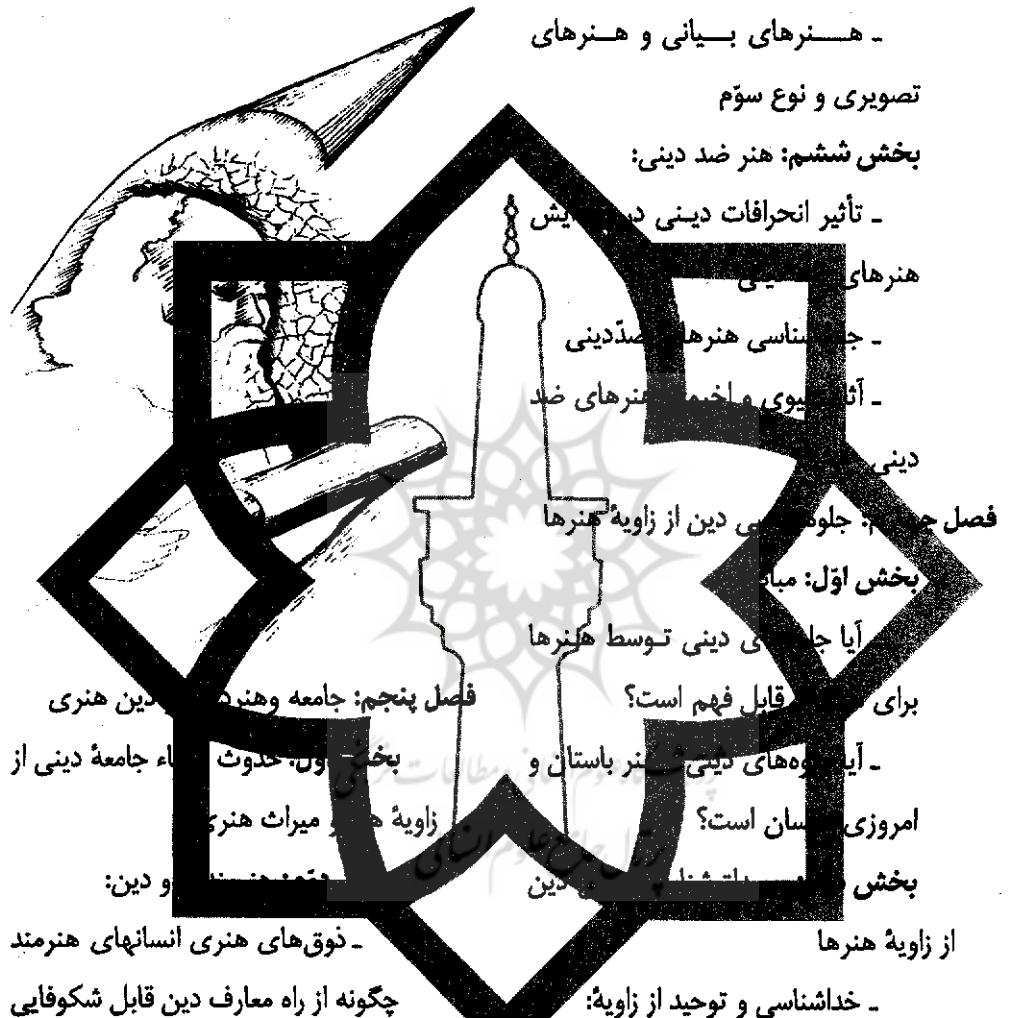
دین دارد؟

- و ...

- هنرهای بیانی و هنرهای

تصویری و نوع سوم

بخش ششم: هنر ضد دینی:

کدام است؟

- تفاوت قالبهای هنری هنرمندان

در یافته و بیان و نقد این هنرها چگونه

با فطری بودن آن قابل توجیه است؟

- دین داری هنرمند چه تأثیر

عرضه هنر

- اصلاح

و یا هنری

- ایس

اس

پی نوشته

(۱) نهج البلاغه، ۱۶۵.

نهج البلاغه، خطبه

نهج البلاغه، خطبه، ۱۴۳.

(۱۱) شرح نهج البلاغه، ابی الحدید، ج ۹.

(۱۰) کسوة مائدہ، آیه ۱۶.

(۱۱) سوره اع۰۷، آیه ۱۵۷.

(۱۲) سوره سو۰، آیه ۲۵.

(۱۳) سوره نحل، آیه ۳۶.

(۱۴) جمعه، آیه ۲.

(۱۵) سوره حم، آیه ۲۵.

ص ۱۹۹.

(۱۶) اصول کافی، ج ۱، ص ۱۶۸؛ بحار الانوار، ج ۱۰،

.۹۱ سوره انعام آیه